

VICTÒRIA ACLAPARADORA DEL PPP A LES DARRERES ELECCIONS AL PAKISTAN

La fi d'un règim militar

Malgrat la clara i anunciada victòria de Benazir Bhutto, el més probable és que no aconseguirà la confiança dels 237 escons que componen l'Assemblea Nacional, tal com preveu la Constitució del 1981 promulgada pel difunt Zia Ul Haq. Per aquest motiu, Benazir es veurà obligada a mantenir negociacions amb els candidats independents que ocuparan un petit però necessari percentatge a l'Assemblea.

A més, dels 237 escons totals, 30 estan reservats a la representació de les minories pakistaneses, 10 per a les minories religioses, entre les quals els cristians, i 20 per a les dones. Aquests representants especials seran elegits posteriorment pels diputats electes al Congrés.

No es pot oblidar, tampoc, el risc que els militars, acostumats a regir el país pràcticament des que va accedir a la independència l'agost de 1947, poden decidir no deixar fàcilment les regnes del poder en mans dels civils. El colp d'estat sembla poc probable després de les declaracions fetes recentment pel cap de l'estat major Mirza Aslan Beq, en el sentit que l'exèrcit obligaria a l'acceptació per part de tots els partits del resultat de les eleccions.

Malgrat això, hi ha el perill real del colp de força, a causa de la forta implantació militar que té el Pakistan, i també de l'element molt important que Benazir Bhutto compta amb el suport popular, però no està ben vista pel sector econòmicament fort del país.

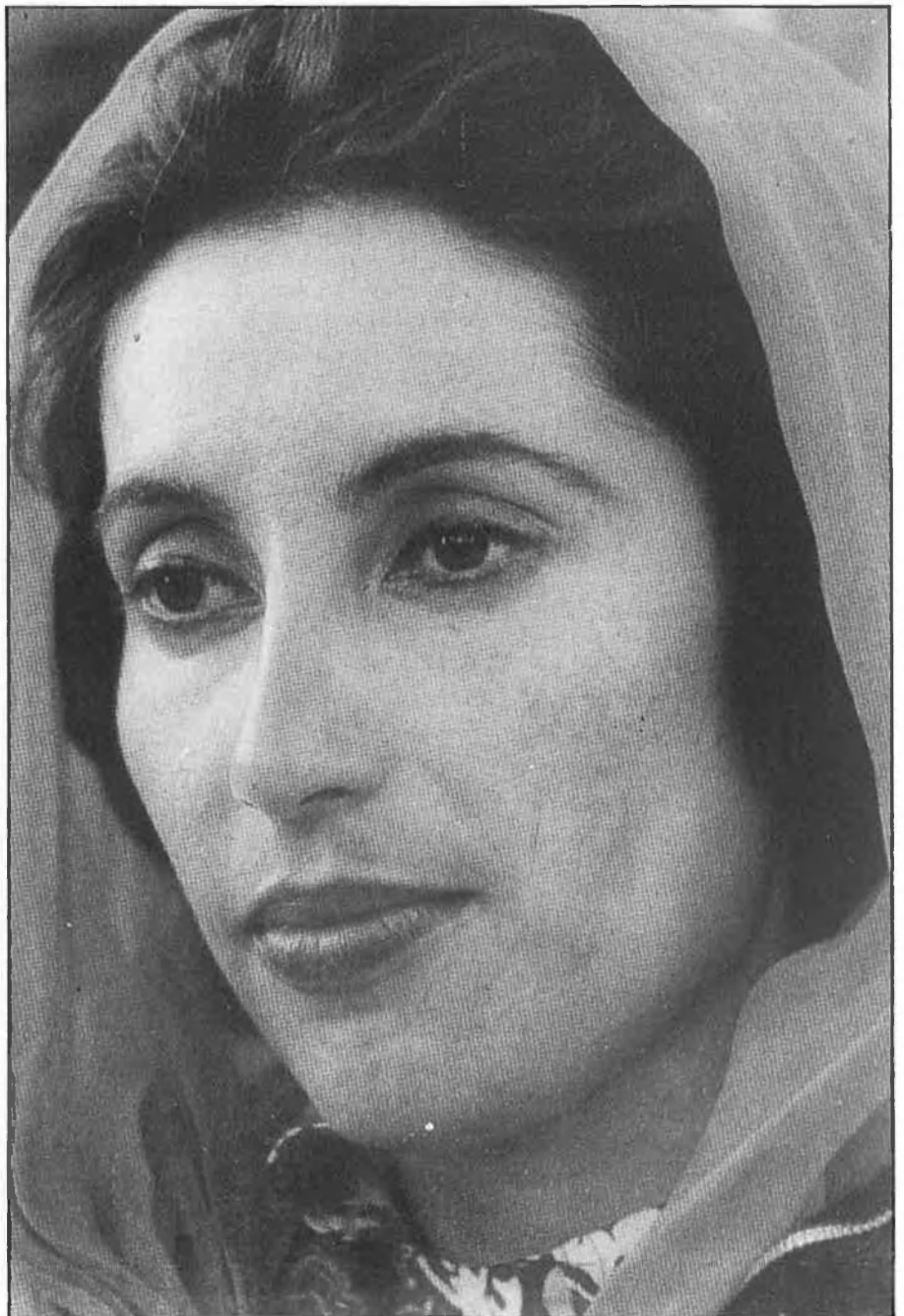
Una derrota per als hereus de Zia Ul Haq

El gran derrotat d'aquests comicis és l'Aliança Islàmica Democràtica, liderada per Nawar Sharif. Aquesta coalició de partits islàmics i de la qual forma part Mohammed Khan Junejo, ex-primer ministre de Zia i líder de la Lliga Musulmana, representava l'opció pro-governamental.

L'Aliança tenia dues cartes importants a jugar. D'una banda, l'islamisme, de forta implantació al país. De l'altra, el suport que tenia per part de la classe econòmica dominant i dels Estats Units, de qui Benazir Bhutto sem-

El Partit Popular del Pakistan (PPP) ha obtingut la majoria de les eleccions del passat dia 16 de novembre. Això dóna a la seva líder, Benazir Bhutto, un marge de maniobra per a arribar a convertir-se en la primera dona governant d'un país islàmic.

Goretti Palau

Benazir Bhutto: el triomf d'una dona.

CENTRE DE CULTURA CONTEMPORÀNIA DE LA
CASA DE CARITAT

Carrer Montalegre 3 BARCELONA

10 Novembre - 8 Desembre 88

ELS PINTORS D'EUROPA

E / V / G / W / T / Y

Ajuntament de Barcelona

amb el patrocini
del Consell d'Europa
de la Comunitat Europea
del Fons Europeu de la Cultura

10 h - 14 h / 16 h 30 - 21 h Tancat : dilluns matí . diumenges i festius tarda

pre s'havia allunyat. No es pot oblidar la important ajuda militar i econòmica que Pakistan rep dels EUA des de la invasió soviètica d'Afganistan, per tal de mantenir la guerrilla opositora al règim pro-soviètic.

Aquests punts forts de l'Aliança, però, s'han vist contrarestats en els últims temps per la moderació del PPP, la seva aproximació als Estats Units i la seva defensa de l'islamisme i de la possessió d'armament atòmic per a la defensa del país. Aquesta posició més moderada ha estat una de les claus de la victòria del PPP.

A més, l'Aliança Islàmica arrossega una herència d'una dictadura molt personal, i des de la mort del general Zia en un estrany accident d'aviació, que podria haver estat un atemptat, estava mancada d'un líder carismàtic amb una personalitat prou forta i destacada com tenia en Benazir Bhutto el Partit Popular.

Zia Ul Haq havia arribat al poder el juliol de 1977, quan va deposar el llavors líder pakistanès, Zulficar Alí Bhutto, líder del PPP i pare de l'actual líder. Alí Bhutto va ser processat, acusat de crims i traïcions, i va morir a la forca l'abril de 1979.

El general Zia va ocupar la presidència a partir del setembre de 1976. Pakistan havia viscut sempre sota domini de l'exèrcit des de la seva independència, i tan sols Zulficar Alí Bhutto havia assolit el poder militar després de la derrota del règim a la guerra civil amb l'actual Bangladesh a finals de 1971. Alí Bhutto va ser l'únic

president que va dirigir un règim civil i que va convocar eleccions lliures amb la participació dels partits polítics el març de 1977.

El règim de Zia Ul Haq va ser molt dur, amb una tendència cap a una islamització tancada i de caràcter radical. Malgrat que el 1981 va haver-hi una petita obertura política, el règim es va tornar a tancar quan les protestes de l'oposició i les mobilitzacions contra el govern es van estendre, i van començar les morts, les detencions i els exilis. Va ser en aquell temps que Benazir Bhutto, que ja era líder del PPP, es va exiliar al Regne Unit.

A partir de l'any 1980, el règim de Zia va iniciar una certa obertura. Va permetre els partits polítics amb una sèrie de limitacions i restriccions, i va reformar la constitució que el legitimava en el poder i preveia eleccions per a l'any 1990. A finals d'any es va aixecar la llei marcial i es van eliminar els tribunals militars.

Benazir Bhutto va tornar de l'exili l'abril de 1986 i va iniciar una campanya per demanar la dimissió del general i la convocatòria d'eleccions democràtiques. Poc abans de morir en l'accident l'agost d'enguany, el general Zia havia manifestat que hi hauria eleccions, però amb restriccions.

La seva mort va representar la possibilitat que els partits polítics, per una sentència del tribunal Suprem, podien participar en les eleccions convocades, sense limitacions. La desaparició del dictador va obrir la porta a una real democràtica, si l'estament militar no intervenia en sentit contrari.

El triomf d'una dona

El triomf de Benazir Bhutto significa moltes coses per al Pakistan. D'una banda, és el triomf d'una dona en un país islàmic, on les funcions de les dones són limitades i restringides. Això vol dir el triomf sobre un tancament religiós que podria portar el país cap a un integriste islàmic.

D'altra banda, per la seva educació occidental i per la seva ascendència, gaudeix d'una tradició democràtica que significarà la fi d'un règim totalitari a un país amb un llarg historial militar. Això la converteix en una líder popular, aclamada pels sectors més progressistes del Pakistan.

Per acabar, és el triomf d'una dirigent, amb una forta personalitat i amb una gran capacitat per atraure's les simpaties dels qui la segueixen. És una dona intel·ligent, que ha sabut en tot moment comportar-se com sabia que d'ella s'esperava. Per això va contraure matrimoni amb un important home de negocis pakistanès i va donar a llum un fill, perquè sabia que una dona en una societat islàmica no es podria guanyar el respecte dels seus seguidors si no disposava d'una vida familiar digna i estable als seus ulls.

El seu triomf és el triomf d'una ideologia socialdemòcrata en un país que està iniciant un procés de modernització. Si s'aconsegueix establir un règim democràtic sense sorpreses ni lleis marcial, és molt probable que, en uns anys, Pakistan arribi a ser un dels països del continent asiàtic més moderns i equiparable a un país europeu, amb un bon desenvolupament industrial. □

Restaurant

Casa

LA ABUELA

(Tancat diumenges)

Reina, 17 - Telèfon 227 05 25

XÀTIVA (València)